

[Lasse Budtz]

som regeringen Begin har ført og forstærket på Vestbredden, er imod en demokratisk udvikling, imod en nationalt naturlig udvikling. Det er derfor uundgåeligt, at den socialdemokratiske holdning til den israelske regerings politik er blevet skærpet meget betydeligt, men ansvaret herfor er Beginregeringens, ikke socialdemokratiets.

Man kan godt sige, at vi beklager denne skærpelse dels på grund af det traditionelt venskabelige forhold mellem Danmark og Israel, dels fordi Israel vitterligt har været og fortsat er det eneste demokratiske land i ordets egentlige betydning i hele det mellemøstlige område.

Vi er opmærksomme på, at det israelske arbejderparti på en række felter fører en helt anden politik end den, der f. eks. er anbefalet af EF-landene, men vi har alligevel tillid til, at Israel under arbejderpartiets ledelse vil have langt større chance for at nærme sig en retfærdig fredsordning.

Forslaget til folketingsbeslutning opfordrer, som man selvfølgelig har noteret, regeringen til at indføre sanktioner mod Israel. Denne mulighed har været drøftet på internationalt plan og i forskellige organisationer. Socialdemokratiet har den opfattelse, at et sådant forslag simpelt hen ikke kan få bred international opfølgning, hverken i FN, på EF-basis eller i de nordiske lande. At Danmark skulle indføre sådanne sanktioner alene, forekommer os meningsløst. De vil dels være uden effekt, dels også uden politisk betydning.

Jeg kunne tænke mig, at man fra forslagsstillernes side måske ville sige, at det ville være en vigtig demonstration eller f. eks. et eksempel til efterfølgelse for andre nationer, men sådan vil det ikke fremstå. Israel vil bruge det, netop fordi det var en ensidig dansk aktion eller sanktion, som et bevis for, at der ikke kunne skabes tilslutning til internationale aktioner mod landet, og det ville formentlig direkte støtte regeringen Begin indadtil i Israel, og det kan det ikke være en opgave for Danmarks socialdemokratiske parti at medvirke til.

Den anden del af forslaget går ud på en anerkendelse af den palæstinensiske organisation PLO som den eneste retmæssige repræsentant for det palæstinensiske folk. Jeg er enig i, at mens det kan konstateres, at PLO tabte militært som følge af Israels inva-

sion, vandt organisationen en betydelig politisk sejr, og det er senere blevet understreget meget klart på flere måder. Jeg er også enig i, at der ikke ved siden af PLO findes en eneste anden organisation med så stor ret til at tale på palæstinenserne vegne.

Men selv om man i bemærkningerne til forslaget siger, at det ikke holder, at Danmark kun anerkender stater og ikke organisationer, så forholder det sig altså rent faktisk sådan, at vi kun anerkender stater. I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at PLO når som helst kan oprette et kontor her i landet, hvis PLO selv vil, men partiet – eller organisationen, må jeg hellere kalde det – har til dato ikke villet.

Jeg ved temmelig meget om dette, fordi jeg på mit partis vegne i flere år har holdt kontakt med PLO og ført mange samtaler med ledende medlemmer inkl. Arafat, Khaddoumi og George Habash, og disse samtaler er ført, fordi vi har ment det vigtigt at holde alle kontakter åbne i håb om at yde bare et lille bitte bidrag til en debat om mulighederne for en fredelig vej ud af krisen.

Vi respekterer palæstinenserne legitime rettigheder, deres selvbestemmelsesret og deres ret til at få et hjemland, og vi mener, som også Veneziaerklæringen har udtrykt det, at PLO må være med ved forhandlingerne om Mellemøstens fremtid, men også andre palæstinensere kunne tænkes at deltage.

Når vi ikke lige netop nu siger, de skal have en stat, er det, fordi der er mange muligheder, og fordi der diskuteres flere muligheder for en stat, og netop selvbestemmelsesretten indebærer, at det må være palæstinenserne, der bestemmer, hvilken stat eller hvilken løsning der en dag må komme. Det kunne jo være, at man ville begynde med en føderationsordning mellem Vestbredden og Gaza på den ene side og Jordan på den anden.

Vi mener, at det palæstinensiske problem simpelt hen er kerneproblemet i den mellemøstlige krise, og vi mener, at den amerikanske regerings forslag må hilses velkommen, fordi den amerikanske regering har tilkendegivet nøjagtig det samme, som jeg siger her. Vi mener tillige, at Reagans plan kan danne et grundlag for forhandlinger sammen med Fezplanen, jfr. de arabiske politikeres udtalelser hos Reagan for nylig.